

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1443/06
26.10.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, protiv tuženog "BB", čiji je punomoćnik BA, advokat, radi poništaja odluke o prestanku radnog odnosa, odlučujući o reviziji tuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Smederevu br. Gž.I broj 1039/05 od 17.05.2006. godine, u sednici održanoj 26.10.2006. godine doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Smederevu br. Gž.I broj 1039/05 od 17.05.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Velikoj Plani I P. broj 1644/03 od 27.septembra 2004. godine, usvojen je tužbeni zahtev i poništeno rešenje tuženog broj 1758 od 03.11.2003. godine o prestanku radnog odnosa tužioca sa 27.10.2003. godine, odnosno o otkazu ugovora o radu broj 482 od 16.05.2002. godine i aneksa istog ugovora broj 1154 od 08.08.2003. godine. Izrekom u stavu drugom rešeno je da svaka stranka snosi svoje parnične troškove.

Presudom Okružnog suda u Smederevu br. Gž.I broj 1039/05 od 17.05.2006. godine, žalba tuženog odbijena je kao neosnovana i potvrđena presuda Opštinskog suda u Velikoj Plani I P. broj 1644/03 od 27.septembra 2004. godine.

Protiv navedene presude drugostepenog suda, reviziju je blagovremeno izjavio tuženi, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 386. saveznog ZPP, u vezi člana 491. stav 4. republičkog ZPP i našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti. Neosnovano je ukazivanje revidenta na bitnu povredu iz člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP, jer je pobijana presuda sa jasnim i neprotivrečnim razlozima o odlučnim činjenicama.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je bio u radnom odnosu kod tuženog na radnom mestu ___ u VV. Neposredni rukovodilac tužioca mu je odobrio da koristi pet slobodnih dana, koje je prethodno odradio, da bi obavio svadbeno veselje sinu, i to od četvrtka, zaključno sa ponedeljkom 27.10.2003. godine. U skladu sa tim je sačinjen i raspored rada koji je objavljen na oglasnoj tabli i sa kojim su se upoznali svi zaposleni, pa i upravnik __. U subotu je tužioca pozvao upravnik __ i rekao mu da u ponedeljak, 27.10.2003. godine mora da dođe na posao. Tužilac mu je rekao da ne može da dođe da radi, jer ima zakazan svadbeni ručak i nije došao na posao navedenog dana. Nakon toga je usledilo donošenje pobijanog rešenja.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi usvojili tužbeni zahtev, uz razloge koje u celini prihvata i Vrhovni sud, pa nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Odredbom člana 54. tačka 3. i 4. Kolektivnog ugovora tuženog, koja je u skladu sa odredbom člana 101. stav 1. tačka 3. i 4. Zakona o radu iz 2001. godine, propisano je da poslodavac može dati otkaz zaposlenom ako za to postoje opravdani razlozi koji se odnose na radnu sposobnost zaposlenog i to ako zaposleni svojom krivicom učini povredu radne obaveze utvrđene ugovorom o radu ili ako ne poštuje radnu disciplinu, odnosno ako je njegovo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca.

Pobijanim rešenjem je otkaz ugovora o radu dat na osnovu navedenih odredaba, uz poziv na tačku 20. Ugovora o radu koja propisuje nepoštovanje radne discipline, odnosno ponašanje zbog koga zaposleni ne može da nastavi rad kod poslodavca.

Međutim, pravilno su zaključili nižestepeni sudovi da tužilac nije učinio povredu radne obaveze utvrđene ugovorom o radu, odnosno nije izvršio kršenje radne discipline. On je od neposrednog rukovodioca dobio odobrenje da iskoristi pet radnih dana koje je već prethodno odradio u dane kada je trebao biti slobodan. Njegov neposredni rukovodilac je organizovao proces rada za to vreme, sačinio je novi raspored rada i objavio ga na oglasnoj tabli, o čemu su bili upoznati svi zaposleni, pa i upravnik __. U takvoj situaciji, poziv upravnika __ tokom korišćenja slobodnih dana, da tužilac dođe da radi zadnjeg dana kada je trebao biti slobodan, ne može

proizvoditi pravno dejstvo i dovesti do zaključka da je tužilac odbijanjem dolaska na rad učinio povredu radne obaveze, odnosno da nije poštovao radnu disciplinu.

U vezi sa izloženim, bez uticaja su revizijski navodi da je tužilac trebalo da se obrati direktoru tuženog zahtevom za odobravanje slobodnih dana. U pitanju je forma, a ne suština. Neposredni rukovodilac, koji je odobrio odsustvo tužiocu je organizovao proces rada, te proces rada nije trpeo zbog njegovog odsustva.

Pored toga, bez uticaja je revizijski navod da je tužilac već ranije disciplinski odgovarao. Ovaj navod bi mogao biti od uticaja u situaciji da je tužilac učinio povredu radnih obaveza, kao otežavajuća okolnost, međutim, pošto tužilac ovu povredu nije učinio, niti je njegovo ponašanje takvo da su se stekli uslovi za otkaz ugovora o radu, ranija disciplinska osuda nema uticaja na rešenje spornog odnosa.

Polazeći od izloženog, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 393. saveznog ZPP, u vezi člana 491. stav 4. republičkog ZPP.

Predsednik veća-sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc